

Tzaar Ba'alei Chaim & Hunting in Halacha

1. בראשית י', ח-ט | Bereshit 10, 8-9:

וְכֹשֵׁף יָלַד אֶת־נִמְרוֹד הוּא הַחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ הַחַיָּה הוּא־צִיד לִפְנֵי ה' עַל־כֵּן יֹאמַר כְּנִמְרוֹד גִּבּוֹר צִיד לִפְנֵי ה':

Cush produced [a son] Nimrod. He began to be powerful on earth. He was a mighty hunter before Hashem. It is therefore said, Like Nimrod, a mighty hunter before Hashem.

2. באשית כ"ה, כ"ח | Bereshit 25, 28:

וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שֹׁדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֹהֳלִים: וַיֶּאֱהָב יַצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צִיד בְּפִיו וַרְבֵּקָה אֶהְבֶּת אֶת־יַעֲקֹב:

The lads grew up. Eisov became a skilled hunter, a man of the field. Yaakov was a wholesome man, living in tents. Isaac favored Esau because he was a hunter but Rebekah favored Jacob.

3. בראשית כ"ה, ל"ב | Bereshit 25, 32:

וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלִמְהֵרָה לִי בְכֹרָה:

Eisov said, Here I am going to die, what [good] is this birthright to me.

4. אבן עזרא, פסוק ל"ב | Ibn Ezra on verse 32:

“הנה אנכי הולך למות” - שבכל יום ויום הוא מסתכן בעצמו כאשר יצא לצוד שמא יהרגוהו החיות.

“I am going to die” - Everyday Esav went hunting he risked himself of being killed by an animal.

צער בעלי חיים:

5. שמות כג, ה | Shmot 23, 5:

כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׁנֵאֵךְ רֹבֵץ תַּחַת מִשְׂאוֹ וְחִדְלָתָ מֵעֵזֵב לוֹ עֵזֵב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: {ס}

If you see the donkey of your enemy lying under its burden, and you might not want to help him, [but you should] make every effort to help him.

6. רש"י על דברים כ"ה, ד | Rashi on Dvarim 25, 4:

לֹא־תִחַסֵּם שׂוֹר בְּדִישׁוֹ: רש"י: וְהוּא הַדִּין לְכָל בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף הָעוֹשִׂים בְּמִלְאָכָה שֶׁהִיא בְּדָבָר מֵאֲכָל

You shall not muzzle an ox while it is threshing. *Rashi: the same law applies to any cattle, non-domesticated beast and fowl that are doing some work that is connected with food.*

7. דברים כ"ב ו-ז | Dvarim 22, 6-7:

כִּי יִקְרָא קוֹנֵצְפוֹר לִפְנֵיךְ בְּדֶרֶךְ בְּכָל־עֵץ אוֹ עַל־הָאָרֶץ אֶפְרוֹחַים אוֹ בִּיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֶפְרוֹחַים אוֹ עַל־הַבִּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים. שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים:

If, along the road, you chance upon a bird's nest, in any tree or on the ground, with fledglings or eggs and the mother sitting over the fledglings or on the eggs, do not take the mother together

with her young. Let the mother go, and take only the young, in order that you may fare well and have a long life.

8. ויקרא כ"ב כ"ח - Vaikra 22, 28:

וְשׂוֹר אוֹרְשָׁה אֶתּוֹ וְאֶת־בְּנֹו לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אֶחָד:

However, no animal from the herd or from the flock shall be slaughtered on the same day with its young.

9. רמב"ם מורה נבוכים פ"ג, מ"ג | Rambam Guide for the Perplexed, 3, 43:

להשמר ולהרחיק לשחוט משניהם הבן לעיני האם כי צער בעלי חיים בזה גדול מאד אין הפרש בין צער האדם עליו וצער שאר בעלי חיים כי אהבת האם ורחמיה על הולד אינו נמשך אחר השכל רק אחר פועל הכח המדמה הנמצא ברוב בעלי חיים כמו שנמצא באדם.

It is also prohibited to kill an animal with its young on the same day (Lev. 22:28), in order that people should be restrained and prevented from killing the two together in such a manner that the young is slain in the sight of the mother; for the pain of the animals under such circumstances is very great. There is no difference in this case between the pain of man and the pain of other living beings, since the love and tenderness of the mother for her young ones is not produced by reasoning, but by imagination, and this faculty exists not only in man but in most living beings. This law applies only to ox and lamb, because of the domestic animals used as food these alone are permitted to us, and in these cases the mother recognizes her young.

10. בבא מציעא פ"ה ע"א | Talmud Baba Metzia 85a:

ע"י מעשה באו מאי היא? דהווא עגלא דהוו קא ממטו ליה לשחיטה, אזל תליא לרישיה בבנפיה [דרבי](#) וקא בכי! אמר ליה "זיל לכך נוצרת!" אמרי הואיל ולא קא מרחם ליתו עליה יסורין... יומא חד הוה קא כנשא אמתיה [דרבי](#) ביתא. הוה שדיא בני כרכשתא וקא כנשא להו. אמר לה: "שבקיניהו! כתיב (תהלים קמה, ט) ורחמיו על כל מעשיו" אמרי הואיל ומרחם נרחם עליה.

The Gemara stated that [Rabbi Yehuda HaNasi's](#) suffering came upon him due to an incident. What was that incident that led to his suffering? The Gemara answers that there was a certain calf that was being led to slaughter. The calf went and hung its head on the corner of [Rabbi Yehuda HaNasi's](#) garment and was weeping. [Rabbi Yehuda HaNasi](#) said to it: Go, as you were created for this purpose. It was said in Heaven: Since he was not compassionate toward the calf, let afflictions come upon him.

The Gemara explains the statement: And left him due to another incident. One day, the maidservant of [Rabbi Yehuda HaNasi](#) was sweeping his house. There were young weasels [*karkushta*] lying about, and she was in the process of sweeping them out. [Rabbi Yehuda HaNasi](#) said to her: Let them be, as it is written: "The Lord is good to all; and His mercies are over all His works" ([Psalms 145:9](#)). They said in Heaven: Since he was compassionate, we shall be compassionate on him, and he was relieved of his suffering.

11. גמרא ברכות מ ע"א | Talmud Brachot 40a:

אמר רב יהודה אמר רב: אסור לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו, שנאמר: "ונתתי עשב בשדה בשדה לבהמתך" והדר "ואכלת ושבעת".

Rav Yehuda said that Rav said: One is prohibited from eating before feeding his animals, as it is stated: "And I will give grass in your fields for your animals" first and only then: "And you shall eat and be satisfied" (Deuteronomy 11:15).

12. תהלים קמ"ה, ט | Tehillim 145, 9:

טובה' לכל ורחמי על כל מעשיו:

G-d is good to all, and His mercies are upon all of His creations.

13. רד"ק על תהלים קמה ט | Radak on Tehillim 145, 9:

טוב ה' לכל. אפי' למיני החיות והבהמות והעופות הוא טוב ומרחם וכן ראוי לאדם ללכת בדרכיו אלה ואין לו להשחית החיים.

Even towards different species of animals, livestock, and birds, He is good and compassionate, and it is likewise fitting for a person to walk in His ways and not to destroy life.

14. תהלים קמ"ה, יז | Tehillim 145, 17:

צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו

Righteous is G-d in all of His ways and saintly in all of His acts.

15. רד"ק על תהלים קמה יז | Radak on Tehillim 145, 17:

צדיק- כי בצדק וביושר נותן לכל אחד ואוכל אע"פ שחי טורף את החי ואוכל כמו החתול לעכבר והאריה והדוב והנמר ושאר החיות האוכלות חיות אחרות וכן העופות הדורסים לעופות אחרים הכל צדק מאתו כי גם לחיות ולעופות הטורפים נותן להם גם כן מאכלם בחייהם, אלא שבהגיע קצם למות גזר מקודם שתהיה מיתתם פעמים בהניית בעלי חיים אחרים פעמים יגזור שימות מיתת עצמו:

For in righteousness and fairness, G-d provides sustenance to every creature. And even though some animals consume other animals, just as a cat preys on mice... it is all just from G-d, for even to the animals and birds that are consumed, G-d also provides their sustenance while they are alive. However, when their appointed time for death arrives, it is decreed in advance that their death will come through the direction of other living creatures.

16. קיצוש"ע, קצא, א | Kitzur Shulcan Aruch, 191, 1:

אסור מן התורה לצער כל בעל חי. ואדרבא, חיב להציל כל בעל-חי מצער, אפלו של הפקר, ואפלו של נכרי... העולם נמנעים משום אכזריות.

It is forbidden according to the Torah to cause distress to any living creature. On the contrary, one is obligated to rescue any living being from distress, even if it belongs to no one or even if it belongs to a non-Jew... the world refrains from harming animals since it is considered cruelty.

17. חוק צער בעלי חיים, 1994 | The Law of Causing Distress to Animals, Knesset, 1944
לא יענה אדם בעל חיים, לא יתאכזר אליו ולא יתעלל בו בדרך כלשהי.

One is not allowed to torture any animal, and not to act in cruelty against it in any way.

לצורך מותר. אבל אפילו לשחיטה שהיא לצורך צריך להזהר:

18. קיצוש"ע, קצא, א | Kitzur Shulcan Aruch, 191, 1

אך אם הם מצערין לאדם, או שצריך האדם להם לרפואה או לשאר דבר, מתר אפילו להרגן, ואין חוששין לצערן, שהרי התורה התיירה שחיטה. ולכן מתר למרט נוצות מאוזות חיות אם אין לו נוצה אחרת.

However, if they are causing harm to a person, or if a person needs them for healing or any other purpose, it is permissible to kill them, and we are not concerned about causing them distress, as the Torah itself permits slaughtering animals for food.

19. ספר החינוך, מצווה תנ"א | Sefer HaChinuch 451

ועוד נאמר בטעם השחיטה מן הצואר ובסכין בדוק, כדי שלא נצער בעלי החיים יותר מדאי, כי התורה התיירן לאדם למעלתו לזון מהם ולכל צרכיו ולא לצערן חנם. וכבר דברו חכמים הרבה באסור צער בעלי חיים בבבא מציעא (לב, א) ושבת (קכח, ב) אם הוא באסור דאוריתא, והעלו לפי הדומה שאסור דאוריתא הוא (עי' רמב"ם הל' רוצח פי"ג הי"ג).

We can also say as a reason for slaughter from the neck with a checked knife, [that it is] in order that we not cause too much pain to living beings. As the Torah [only] permitted man - due to his status - to derive nourishment from them for all of his needs, but not to cause them pain for no reason. And the Sages have already spoken much about the prohibition of pain to living beings in [Bava Metzia 32a](#) and in [Shabbat 128b](#), [as to] whether it is a Torah prohibition. And it appears to come out that it is a Torah prohibition (See [Mishneh Torah, Laws of Murderer and the Preservation of Life 13:13](#)).

20. רמ"א או"ח רכ"ג, ו | Rama Or"c 223, 6

המנהג לומר למי שלובש בגד חדש תבלה ותחדש. ויש מי שכתב שאין לומר כן על מנעלים או בגדים הנעשים מעורות של בהמה דא"כ היו צריכים להמית בהמה אחרת תחלה שיחדש ממנו בגד אחר וכתוב ורחמיו על כל מעשיו (מהרי"ו בפסקיו) והנה הטעם חלוש מאוד ואינו נראה מ"מ מקפידים על זה שלא לאמרו.

It is customary to congratulate somebody who wears new clothes with the blessing: "You should wear them out and renew them." He then adds, citing Rabbeinu Yerucham: "Some say that this expression should not be used for shoes or other items made of animal hides, because this implies that another animal will need to be killed so that another garment can be made – and the verse states: 'His mercy is upon all creatures' (Tehillim 145:9). Although this is a very weak reason, which does not seem right, nonetheless many are particular not to say it."

21. שו"ת נודע ביהודה מהדורא תניינא - יורה דעה סימן י | Noda BeYehuda, Yo"d, 10:

כל דבר שיש בו צורך להאדם לית ביה משום צעב"ח וגם לא שייך צעב"ח אלא לצערן ולהניחו בחיים אבל להמית בהמות וחיות וכל מיני בעלי חיים לית ביה משום צעב"ח...

Killing animals is not considered causing suffering. The prohibition involves causing suffering to an animal while it is alive, which does not apply to hunting.

מושב לצים:**22. תהלים, א, א | Tehilim 1, 1:**

אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חָטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יִשָּׁב:

Happy is the man who has not followed the counsel of the wicked, or taken the path of sinners, or joined the company of the insolent;

23. עבודה זרה י"ח ע"ב | Talmud Avoda Zara 18b:

דרש ר' שמעון בן פזי אשרי האיש אשר לא הלך לטרטיות ולקרקסיות של עובדי כוכבים ובדרך חטאים לא עמד זה שלא עמד בקנגיון ובמושב לצים לא ישב שלא ישב בתחבולות.

Rabbi Shimon ben Pazi taught: "Happy is the man that has not walked in the counsel of the wicked," this is referring to the theaters and circuses of gentiles; "nor stood in the way of sinners," this is referring to one who has not stood in a *kinigiyyon*; "nor sat in the seat of the scornful," this is referring to one who has not sat in the bad company of people who engage in scoffing and jeering.

24. רש"י, ד"ה קנגיון | Rashi, "Kinigiyyon":

קינגיון - צידת חיה על ידי כלבים וכל מעשיהם לשם שחוק ושמחה.

Kinigiyyon is the hunting of animals by means of dogs, all for the sake of merriness and frivolity.

25. רמ"א על או"ח שטו ב' | Rama Or"c, 317b:

המשסה כלב אחר חיה בשבת הוי צידה (כל בו) וי"א דאף בחול אסור בכלבים משום מושב לצים:

A person who sends out a dog to hunt a game animal on Shabbat - this is considered trapping Kol Bo). There are those who say that even during the week it is forbidden to do this with a dog for this is conduct befitting "a company of scoffers."

26. גבעת שאול על פרשת וישב, מד ע"א | Givat Shaul, Vayeshev 44a:

רועה את אחיו בצאן". וצריך לרעת כי הנה המלכים ימצאו בשני מינים, האחד שיאכלו את עמם ויפשטום ויעירו את המשפט ויעשוקו, והב', שיעשו משפט וצדק ואמת וינהיגום בהשקט וכמה, ובנגד שני אלו הענינים הנה ימצאו שני מיני פעולות בכהמות, האחד הוא הצידה, והב' הוא המרעה, כי הצידה יהיה דוגמת המלכים העושקים כי ילכדו החיות וימיהום ויגירו בהם את הכלבים בלי חמלה, ועל כן הוא אסור בתורה כי מטנו תולד האכזריות, וכ"כ גרנו האוהרה בזה כי ציה ה' כי החיות והעופות אשר יצידו ויתפשו חיים יכסו את דמם כאילו שפכו דם נקי שצריך לכסותו, ואז גם המרעה רמז לטוב ההנהגה והוא דוגמת המלך הצדיק, כי לכן מנהיג העם נקרא רועה.

“Hunting... which involves letting dogs loose mercilessly on animals, trapping them and killing them, is forbidden according to our Torah, for it generates a cruel nature. So great is the prohibition, that the Torah instructs us to cover the blood of animals and fowl after their slaughter, as though innocent blood was spilled that must be covered”

27. שו"ת נודע ביהודה מהדורא תניינא - יורה דעה סימן י | Noda BeYehuda, Yo"d, 10

ואמנם מאד אני תמה על גוף הדבר ולא מצינו איש ציד רק בנמרוד ובעשו ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב... ואיך ימית איש ישראלי בידים בעלי חיים בלי שום צורך רק לגמור חמדת זמנו להתעסק בצידה?

However, I am most surprised at the very question. For the only hunters we find in the Torah are Nimrod and Esav; this is not the way of the children of Avraham, Yitzchak and Yaakov... How can a Jew actively kill an animal, while motivated by no need other than enjoying himself in hunting?!

ומי שהוא איש הצריך לזה ופרנסתו מצידה כזו בזה לא שייך אכזריות והרי שוחטין בהמות וחיות ועופות וממיתים דגים לצורך האדם ומה לי טהורים שיאכל מבשרם ומה לי טמאים שיאכל ויפרנס עצמו מדמי עורותיהן וכל בעלי חיים ניתנו לאדם לכל צרכיו, אבל מי שאין זה לצורך פרנסתו ואין עיקר כוונתו כלל בשביל פרנסתו הוא אכזריות.

But if someone has a need for this and makes his living from it, then there is no issue of cruelty involved. After all, animals and birds are slaughtered, and fish caught, for man's benefit. What then is the difference between the slaughter of kosher animals for their flesh to be eaten, and killing non-kosher animals to make a living? But if his main intention is not to make a living, then it is cruelty.

ומעתה איך יכניס עצמו איש יהודי למקום גדודי חיות רעות ואף גם בזה מי שהוא עני ועושה זו למחייתו לזה התורה התירה כמו כל סוחרי ימים מעבר לים שכל מה שהוא לצורך מחייתו ופרנסתו אין ברירה והתורה אמרה ואליו הוא נושא את נפשו... אבל מי שאין עיקר כוונתו למחייתו ומתאות לבו הוא הולך אל מקום גדודי חיות ומכניס עצמו בסכנה הרי זה עובר על ונשמרתם מאד בו'.

But someone whose main intention is not to sustain himself, and it is out of his heart's desires that he goes to a place where wild animals gather, and he places himself in danger – such a person transgresses the commandment of, “You shall carefully guard your lives.”